

APERAS MONATE

REDAKTORO
ANT. SLANINA

AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO

VERDA
DE
DOKSY

LERNEJO

Doksy ,23.VII.1948

Nro. 5

"Kial mi oratoras".

"Mi jam ne volas fariĝi oratoro, kial mi partoprenus la oratoran kurson?" mi audis de kelkaj samideanoj. Ĉu vere ĝi estas ne necesa por ni? ☺

Se ni vizitas kiu urbbon aŭ lokon, tiam certe ĉiuj Esperantisto unualoke volas viziti la samideanaron tie. Li vizitas la klubon, estas kore kaj goje bonvenanta kaj poste la klubestro petas lin diri "kelkajn vortojn" al la klubanoj, kiuj ĉiam ŝatas auskulti Esperantan parolon. Kaj nun kutime audiĝas la vortoj: "Mi ne estas preparita, mi neniam parolis publike" k. t. p. kaj balbute nia saĝideano sukcesas diri apenaŭ saluton de siaj samklubanoj. Li tremas, rigiĝas, suferas pro embaraso. Kaj simile okazas kiam plenumiĝis la arda deziro de ĉiu Esperantisto kaj li povis viziti la eksterlandajn samideanojn, kiuj ankoraŭ pli avidas audi Esperanton el la buŝo de eksterlandano. Sed tie ĉi la malbona impresio ne tuŝas sole la kompatindan, balbutantan "parolanton"; ni memoru, ke ĉiu el ni estas eksterlande reprezentanto de nia nacio. Lau ni oni jugas pri nia nacio generale kaj certe ni ne volas per malbona reprezento ne-plaĉa aspekto, nebona konduto kaj manka sinteno vekti malbonan impreson pri nia nacio. Ne, male, ni volas aperi ĝiel eble plej perfektaj kaj la vojon al tio montras en la oratora kurso nia bona kaj cferema samideano Slanina. Plaĉa, senafekta, ĝentila, nefiera sed ankau nehumila apero estas bona en konduko eĉ por ne tre bona parolo. Sed krom tio oni ellernos ankau senmankan prononcadon kaj kvietan sentiman parolon, kio tre bone utilas ankau en la privata vivo. Estas ja bone konata la fakto, ke plej bone sukcesas ĉie tiu, kiu scias senĝene, sentime kaj klare paroli kie ajn. Ankoraŭ multaj homoj opinias nin, Esperantistojn fantaziuloj auspirite malpli vaŝoraj homoj. Nia devo, do estas pruvi al ili, ke kontraue ni superas ilin. Atenta partopreno de la oratora kurso povas esti utiliga al ĉiu, kaj garantias al ĉiu sukceson. Estas dezirinde, ke multaj komprenu tion kaj sage ekkaptu la avantagan okazon, kiun la oratora kurso de SELD liveras al ili. Ĝi prosperos ne nur al nia movado, sed al ĉiu unu okulo aparte.

- Lo -

VERDKORULO SKRIBAS ...

La instruado estas finita...

Malrapide, kun kapo klinita, mute atendente la aferojn estontajn, mi paŝas al la restoracio. - "Kion eble oni ricevos hodiaŭ," mi meditas, "viandon aŭ terpomojn?" - Ĝi estas tiu momento la unusola problemo, pri kiu mi interesiĝas. Per paŝo, simila al tiu de kondamnito, mi proksimiĝas al la mangejo...

Bonvenigas min, ŝatinda bonodoro - de sabeliko / kapusta / ! Rezigacie mi eksidas sur la seĝon kaj auskultas ... Oh, oh, kiel Belega, sed kiel trista ! - Aha, vi eble ne scias, kion mi auskultis : La stomakon, ankoroj, mian malsatan stomakon kaj ĝian korpremantan kanton pri porkaĵo...

Apude kuŝas kelkaj homoj, kiujn la mangaĉo tute venkis, - kaj ploras. Ploras en la sabelikon siajn maldolĉajn larmojn de riproĉo - kaj la kelnero ploras kune...

Ne povinte toleri la rigardon je la homoj, kiuj farigis oferoj de siaj stomakoj, mi eniras la apudan ejon. Ĉi tie estas terure da homoj ; sur la muroj pendas tabuletoj kun diversaj devizoj, ekzemple "Klopotu formangi ĉiun viandon !", "Postulu ĉiam trinkmonon de kelneroj !" "Mangu, homo, mangu !", k. t. p., k. t. p. Ĉie homoj kaj homoj.... Inter ili kuras viglaj kelneroj, kiuj ne volas devi mang-kuponojn por iomete amuziĝi per via embaraso, ili eĉ tuj alkuras al vi, se vi vokis, kaj kompleze vin priŝervos. Ankaŭ tie kuŝas ĉirkaŭe homoj, sed ĉi tiun fojon la tro mangintaj, kaj ankaŭ kun ili ploras kelkaj sentemaj kelneroj, korpremitaj per tio, ke la gastoj ne volas jam enigi en sin la alportitajn mangaĵojn. De ĉie aŭdigas voĉoj de malesperantoj: "Pro Dio, alportu al mi jam nenion !!!", "Kiamaniere oni enigis ĝin?", "Mi plensatas, plensategas !", "Ah, ah....", kaj simile.

Mia ĉiam malsatanta animeto ekstremis pro ĝojo : ceremonie mi sidiĝas - kaj tuj ekestas ĉe mi amasago da kelneroj, proponantaj al mi iun dikajn libron - estas mangokarto... - Mi elektas, kaj poste ekfluas stras: "Sinjoroj miaj, ĉu vi povus doni al mi porkaĵon?" - kaj timeme kuntiriĝas. Kaj - kia miro ! La kelneroj ekkuregis en la kuirejon, kaj post kelkaj sekundoj mi havas antaŭ mi la menditan mangaĵon. Oh, kia bonodoro...!

Mi prenas mangitaĵon, tranĉas la unuan pecon, kun larmo en okulo mi volas ĝin konzumi, kaj - - - ĵusmomente mi vekigis.

- NoMoN'-

KRONIKO.

La unua bela tago ellogis niajn samideanojn al la lago ; ĉar ili laŭ ĉe-metodo estas kuragaj, ili eĉ kuragiĝis eniri la akvon, kaj nia kuragega s-ano instruisto Vitek naĝis kun sia edzino preskaŭ ĝis mezen de la lago . S-ano Enlidraketo proponis al li, ke li prenu lian edzinon kune, ĉar ŝi ne scias bone naĝi kaj proponis eĉ rekompencan ĝis 10.000 kronojn, en la kazo, kiam ŝi feliĉe ne revenos. Ĉar s-ano Vitek ne volis akcepti tiel malaltan sumon, kaj la avara Enlidraketo ne volis aldoni, restis por tiu fojo la bedurinda " Fakira " edzino savita. Unu el niaj s-anoj iris vespere " elversi " sian koron al la lago, kaj tie kortuse ludis harmonikon, lasante fali ardajn larmojn en la lagon. Sed oni neniam scias, kie lin la feliĉo atendas. Kiel ni eksciis, li estis invitita de la kaptantaj fiŝistoj, por ludi kontraŭ bona rekompenco al la fiŝoj, ĉar oni baldaŭ rimarkis, ke la fiŝoj dum la muzikado multe pli bone " prenis".

- Ha -Na- Ko -

NOVAĴOJ

Dnešní program :

Závody na jezeře o ceny. Pánové si zadají v poledne lodičky, tak aby start začal nejdéle ve 3 hodiny.

Na každé lodičce musí mít pán "sladkou přítěž" /samideanku/. Závodí se od přístaviště z Doks do Starých Splavů. Závod je dotován bohatými cenami. Závod řídí Slanina. Bude-li hezké počasí sa-nino Frydriehová se pokusí o rekord ve vytrvalosti v plování z Doks do Starých Splavů.

Večer přednáška pana Josefa Vítka v Grandhotelu. Začátek o 8 hodině.

KLAĈEMA OBSERVANTO

Vystraha ! Ježto moje dobré srdce nesnese vědomí, že se na někoho chystá "bouda" - riskuji vyloučení ze školy a prozrazuji, co jsem se náhodou za dveřmi dozvěděl. Ředitelství bylo totiž oznámeno, že mnozí posluchači nedbají výzvy, aby i ve volném čase se zdokonalovali v esperantu tím, že mezi sebou hovoří esperantsky.. Jsem proto vyslán "tajně", aby kontrolovali samideány a podávali zprávy. Ježto pro toho, kdo opravdu stále esperantsky hovoří jsou přichystány cenné premie, upozornuji všechny "kusaňy", aby se snad z pohodlnosti o tuto odměnu nepřipravili.

- ANIMALO -

Stalo se to ráno... po večírku "U Jelena". Je to nediskretnost, ale je to fakt, pozorovali jsme to oknem. Vidíme tam jednoho z našich samideánů přikrčeného, nad ním stojí manželka a jak ho mydlí, tak ho mydlí. Jeden z členů naší redakce, ještě v polospanku horekem popadl triedr, aby přesně zjistil příčinu jejího jednání. Trvalo to dlouho, ale svědomitý reportér vydržel pozorovati hrůznou scénu až do konce, i když v ruce manželky zablýskl se nějaký hrozivý předmět, jenž našemu samideánu mohl být osudný. Celá tato domácí záležitost dopadla celkem dobře, až na několik šrámů na krku našeho s-ana, avšak vina leží jedině na něm, poněvadž víme, že už je dosti dlouho ženatý a aby svou manželku naučil vyholovati krk

- Ha-na-ko -

Korupce. Dozvěděli jsme se, že náš šéfredaktor přijal uplatu třech kremrolí, které byly odevzdány jeho bytné od neznámé mu osoby ženského rodu s černým vlasem na hlavě. /Podotýká se, že přišly v pravý čas /, neboť pan redaktor měl právě návštěvu vzácné dámy. Po neznámé pachatelce, která si takto svou uplatou chtěla získat své inkognito se pátrá.

ANONCOJ

Komercistoj bonvolu vin anonci, ĉe s-ano Pytlaun .Temo: Esperanto komercista Unio.

Znaĉce "Neman rid nejistotu". Dosta- ne-li se karbanátek "bez" je to jídlo bezmasé - vezme-li číšník lístky, tak soudím z příkladu, který se mi stal dnes, že je tam alespoň trochu masa. U řezníka dostala jsem "itrnici" "bez" v restaura- ci "se". Neklamný důkaz vám dá nabídka karbanátku psovi, bezmasy ponechá Vám.

Znaĉka "Nejistota můj elixír".

Zn. "Vegetarián". Klečte ráno u scho- dů chrámových, lístek na chléb Vám bude vhozen do šepice.

Zn. "Milosrdná"

ANEKDOTOJ PRI ZAMENHOF

En Varsovio antaŭ kaj dum la unua mondmilito kunvenadis ofte la pio- niroj, la amikoj de Esperanto kaj diskutadis pri la objekto de siaj zorgoj. Tie estis la fratoj de la Majstro/Dro Leono kaj Felikso/, Grabowski, Zakzewski, Lep Belmont, Dro Robin kaj aliaj. Iu fine diras: "Io efektive mankas al Esperanto, por ke ĝi kaj ĝia kreinto akiru la famon.--Nu, kio mankas? Diru rapide, petis alia.-- Mankas la morto de nia Majstro... ĉar dum viva ĝi estas io tiel malofta... Dum sufi- ĉas, ke oni mortu, por fariĝi fama.-- Mi do proponas, ke ni forkondukigu dum- nokte la Doktoron ekster Varsoviajn kaj mortigu lin. Ĉu vi konsentas Doktoro?-- Jes, respondis Zamenhof, sed...ni preferas, ke tio estu ion pli... poste....

/Daŭrigo/